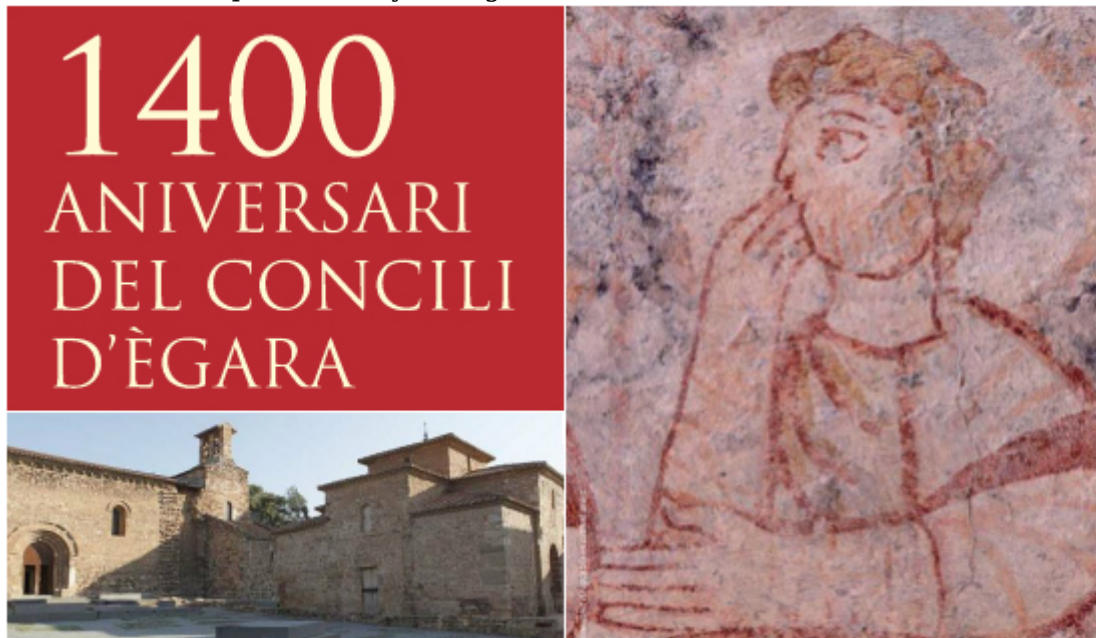

Terrassa celebra els seus orígens en el 1400 aniversari del Concili d'Ègara

Dm, 13/01/2015 per Catalunya Religió

(Bisbat de Terrassa) Aquest dimarts dia 13 de gener s'escau el 1400 aniversari de la celebració del Concili d'Ègara, una de les fites més importants en la història de la diòcesi d'Ègara. El bisbat de Terrassa ha previst un seguit d'[actes commemoratius](#) que començaran Aquest mateix dimarts unes vespres solemnes presidides pel bisbe auxiliar, **Salvador Cristau**.

L'actual diòcesi de Terrassa té una profunda vinculació amb aquella diòcesi que existí als inicis del cristianisme en el mateix territori i que subsistí fins a començaments del segle VIII, les restes arquitectòniques de la qual es troben en el conjunt de les [Esglésies de Sant Pere](#), La Seu d'Ègara.

El bisbe de Terrassa **Josep Àngel Saiz Meneses** recorda que “la diòcesi de Terrassa, creada el 15 de juny de 2004, és hereva de la seu egarenca, i nosaltres som hereus d'aquells germans nostres que fa setze segles celebraven la seva fe cristiana, predicaven l'evangeli i compartien els seus béns”.

Així mateix, Meneses encoratja a participar de les celebracions commemoratives que se celebraran al llarg de l'any i que, diu, “ajudaran a mantenir la memòria de les nostres arrels, a refermar els nostres fonaments, a tenir ben presents els nostres orígens”. I hi afegeix: “Avui més que mai ens convé revifar els valors que han fet gran la nostra història que ens ajuden a viure el present i ens obren a un futur d'esperança.”

Entre les activitats programades hi haurà una sessió de bisbes de la Conferència Episcopal Tarraconense el dia 27 de gener; una escola de pregària per a joves, una conferència sobre el concili, una trobada catequètica i musical d'infants, un 'via lucis', una missa en ritu hispanomossàrab presidida per Meneses, un espectacle musical religiós i una missa que clourà els actes la vigília de Sant Pere.

La diòcesi d'Ègara

En el territori que actualment forma part de la diòcesi de Terrassa existí a l'antiguitat la diòcesi d'Ègara, erigida a meitat del segle V com a desmembració de part del territori de la diòcesi de Barcelona, essent el seu primer bisbe **Ireneu**, i que subsistí fins a l'arribada dels sarraïns, a començaments del segle VIII.

El territori que ocupava aquella diòcesi és imprecís, tot i que abarcava bona part del que actualment són les comarques del Vallès Oriental i Occidental, i s'endinsava en part del territori de les comarques del Baix Llobregat, l'Anoia i l'Alt Penedès.

D'aquella època ha arribat fins a l'actualitat la llista d'un bon nombre dels bisbes que regiren aquella diòcesi: **Ireneu, Nebridi, Taur, Sofroni, Eugeni, Vicenç i Joan**.

El 13 de gener de l'any 615 se celebrà a Ègara un Concili provincial de la Tarraconense. Van participar dotze bisbes i els representants d'altres dos. En les actes conciliars apareixen els noms, però no consten les seus episcopals. El text conciliar confirma les disposicions del Concili d'Osca (598) i fa referència a qüestions diverses sobre la vida i els costums dels eclesiàstics.

El conjunt monumental de les Esglésies de Sant Pere a Terrassa conté els vestigis més importants d'aquella època. Està format per l'església de Santa Maria, que fou la Catedral de la diòcesi, l'església de Sant Miquel, que serví com a Martyrium, i l'església de Sant Pere, que servia com a parròquia, edificis reconstruïts posteriorment a aquella època (segle XII) i que han estat objecte de diverses restauracions en els darrers segles.